

เทศบัญญัติเทศบาลเมืองอ่างทอง

เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์
พุทธศักราช ๒๕๖๐

เทศบาลเมืองอ่างทอง
อำเภอเมืองอ่างทอง จังหวัดอ่างทอง

หลักการ

กำหนดมาตรการในการควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ ในเขตเทศบาลเมืองอ่างทอง เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับเหตุเดือดร้อนจากการเลี้ยงสัตว์และปล่อยสัตว์

เหตุผล

โดยที่มาตรา ๒๙ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕ กำหนดไว้เพื่อประโยชน์ใน การรักษาสภาวะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชนในท้องถิ่น และเพื่อป้องกันอันตรายและ เชื้อโรคที่เกิดจากสัตว์ ให้ราชการส่วนท้องถิ่นมีอำนาจในการออกข้อบัญญัติท้องถิ่น ในการกำหนดให้ส่วนหนึ่งส่วนใด ของพื้นที่หรือทั้งหมดของพื้นที่ในเขตอำนาจนั้น เป็นเขตควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์

เนื่องจากปัจจุบันเทศบาลเมืองอ่างทอง ยังมิได้ตราเทศบัญญัติดังกล่าวอكمบังคับใช้ ประกอบกับ ภายในเขตท้องที่เทศบาลเมืองอ่างทอง ได้มีปัญหาระบบการเลี้ยงสัตว์ในสถานที่ที่ไม่เหมาะสมเป็นจำนวนมาก ดังนั้น เพื่อกำหนดมาตรการควบคุมการเลี้ยงสัตว์และปล่อยสัตว์ภายในพื้นที่รับผิดชอบของเทศบาลเมืองอ่างทอง จึงอาศัย อำนาจตามความในมาตรา ๒๙ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และมาตรา ๕๐ (๔) มาตรา ๕๓ (๑) และมาตรา ๖๐ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ.๒๕๕๒ จังหวัด เทศบัญญัติเทศบาลเมืองอ่างทอง เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๐ เพื่อบังคับใช้ในเขตเทศบาล เมืองอ่างทอง

**เทศบาลบัญถีเทศบาลเมืองอ่างทอง
เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ.๒๕๖๐**

โดยที่เป็นการสมควรตราเทศบาลบัญถีว่าด้วยการควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ.๒๕๖๐

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖๐ แห่งพระราชบัญถีเทศบาล พ.ศ.๒๕๔๖ ประกอบมาตรา ๒๙ แห่งพระราชบัญถีการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕ เทศบาลเมืองอ่างทอง โดยได้รับความเห็นชอบจากสภาเทศบาล เมืองอ่างทองและผู้ว่าราชการจังหวัดอ่างทอง จึงตราเทศบาลบัญถีไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ เทศบาลบัญถีนี้เรียกว่า “เทศบาลบัญถีเทศบาลเมืองอ่างทอง เรื่อง การห้ามเลี้ยงหรือปล่อยสุนัขในที่สาธารณะ พ.ศ. ๒๕๖๐”

ข้อ ๒ เทศบาลบัญถีนี้ให้ใช้บังคับในเขตเทศบาลเมืองอ่างทอง ตั้งแต่เมื่อได้ประกาศไว้โดยเปิดเผยแพร่สำนักงานเทศบาลเมืองอ่างทองแล้วเจ็ดวัน

ข้อ ๓ บรรดาเทศบาลบัญถี ข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศหรือคำสั่งอื่นใดในส่วนที่ได้ตราไว้แล้วในเทศบาลบัญถีนี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับเทศบาลบัญถีนี้ ให้ใช้เทศบาลบัญถีนี้แทน

ข้อ ๔ ในเทศบาลบัญถีนี้

“เจ้าพนักงานห้องถิน” หมายความว่า นายกเทศมนตรีเมืองอ่างทอง

“เจ้าพนักงานสาธารณสุข” หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งได้รับแต่งตั้งจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข ตามมาตรา ๕ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญถีการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ข้าราชการหรือพนักงานเทศบาลเมืองอ่างทอง ผู้ซึ่งได้รับแต่งตั้งจากเจ้าพนักงานห้องถินตามมาตรา ๔๔ วรรคสอง แห่งพระราชบัญถีการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕

“เขตเทศบาล” หมายความว่า เขตพื้นที่เทศบาลเมืองอ่างทองทั้งหมด

“การเลี้ยง” หมายความว่า การมีสัตว์ไว้ในครอบครองและดูแลเอาใจใส่บำรุงรักษาตลอดจนให้อาหารเป็นอาชิน

“การปล่อย” หมายความว่า การสละการครอบครองสัตว์ หรือปล่อยให้อยู่นอกสถานที่เลี้ยงโดยปราศจากการควบคุม

“เจ้าของ” หมายความรวมถึงผู้ครอบครอง หรือผู้ให้อาหารเป็นประจำด้วย

“สถานที่เลี้ยง” หมายความว่า คอก กรง ที่ขัง หรือสถานที่ในลักษณะอื่นที่มีการควบคุมของเจ้าของ

“ที่หรือทางสาธารณสุข” หมายความว่า สถานที่หรือทางซึ่งมิใช่เป็นของเอกชนและประชาชนสามารถใช้ประโยชน์หรือใช้สัญจรได้

“สิงപ្វុក្រូ” หมายความว่า อุจาระหรือปัสสาวะ และให้หมายรวมถึงสิ่งอื่นใดซึ่งเป็นสิ่งโสโครกหรือมีกลิ่นเน่าเหม็น

“สุนัขควบคุมพิเศษ” หมายความว่า

(๑) สุนัขสายพันธุ์ที่ดุร้าย เช่น พิทบูลเทอเรีย บูลโทเรีย สเตฟฟอร์ดเชอร์บูลเทอเรีย รอทໄวเลอร์ และฟิล่าบรัซิลเรียโร เป็นต้น

(๒) สุนัขที่มีประวัติทำร้ายคน หรือพยายามทำร้ายคน

ข้อ ๕ เทศบาลบัญถีนี้มิให้ใช้บังคับแก่

(๑) การเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ของทางราชการ

(๒) การปล่อยสัตว์เพื่อการกุศลตามประเพณี

ข้อ ๖ ให้นายกเทศมนตรีเมืองอ่างทอง รักษาการให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้ และมีอำนาจออก
ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ หรือคำสั่งเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้

หมวด ๑
บททั่วไป

ข้อ ๗ เพื่อประโยชน์ในการรักษาสภาวะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีวิตของประชาชน
หรือป้องกันอันตรายจากเชื้อโรคที่เกิดจากสัตว์ ให้พื้นที่เขตเทศบาลเมืองอ่างทองเป็นเขตการควบคุมการเลี้ยงสัตว์
หรือปล่อยสัตว์ประเภทดังต่อไปนี้

(๑) สัตว์ประเภทที่ ๑ ได้แก่ ช้าง

(๒) สัตว์ประเภทที่ ๒ ได้แก่ สุนัข แมว

(๓) สัตว์ประเภทที่ ๓ ได้แก่ นก ปลา ม้า โค กระบือ สุกร แพะ แกะ ห่าน เป็ด ไก่ งู จระเข้ และ
สัตว์ป่าตามกฎหมายว่าด้วยการสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า

ข้อ ๘ ห้ามมิให้ผู้ใดเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ตามข้อ ๗ ในที่หรือทางสาธารณะในเขตเทศบาลเมือง
อ่างทอง เว้นแต่ได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น

หมวด ๒
การเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ประเภทที่ ๑

ข้อ ๙ พื้นที่เขตเทศบาลเมืองอ่างทองทั้งหมด เป็นเขตห้ามเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ประเภท ๑
โดยเด็ดขาด

กรณีมีเหตุจำเป็นต้องนำสัตว์ประเภทที่ ๑ เข้ามาในเขตเทศบาลเมืองอ่างทองเป็นการชั่วคราวต้อง^๑
ได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น

หมวดที่ ๓
การเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ประเภทที่ ๒

ส่วนที่ ๑
การควบคุมจำนวนการเลี้ยง

ข้อ ๑๐ ให้พื้นที่ทั้งหมดในเขตเทศบาลเมืองอ่างทอง เป็นเขตห้ามเลี้ยงสัตว์ประเภท ๒
เกินจำนวนที่กำหนด ดังนี้

(๑) เนื้อที่ดินไม่เกิน ๒๐ ตารางวา เลี้ยงได้ไม่เกิน ๒ ตัว

(๒) เนื้อที่ดินเกิน ๒๐ ตารางวา แต่ไม่เกิน ๕๐ ตารางวา เลี้ยงได้ไม่เกิน ๓ ตัว

(๓) เนื้อที่ดินเกิน ๕๐ ตารางวาขึ้นไป เลี้ยงได้ไม่เกิน ๔ ตัว

ความในวรคหนึ่งไม่ใช่บังคับกับการเลี้ยงสุนัขของวัด ศาลเจ้า และสถานที่อื่นที่เจ้าพนักงานท้องถิ่น
ประกาศกำหนด

เจ้าของที่เลี้ยงสัตว์ประเภท ๒ ไว้เกินกว่าจำนวนที่กำหนด ก่อนเทศบัญญัตินี้มีผลบังคับใช้ ให้เจ้าของ
ดำเนินการแจ้งต่อหน่วยรับลงทะเบียนสัตว์ประเภท ๒ และให้เจ้าของเลี้ยงสัตว์ประเภท ๒ ไว้จนกว่าจะตาย จำหน่าย
จ่ายโอน จนมีจำนวนตามที่บัญญัติไว้วรคหนึ่ง

ส่วนที่ ๒

การจดทะเบียนสัตว์ประภาก ๒

ข้อ ๑๑ ภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่เทศบัญญัติมีผลใช้บังคับเจ้าของสัตว์ประภาก ๒ มีหน้าที่นำสัตว์ประภาก ๒ หรือไปรับรองการฉีดวัคซีนป้องกันโรคพิษสุนัขบ้าอย่างโดยย่างหนึ่ง ไปยื่นคำขอจดทะเบียนสัตว์ประภาก ๒ เพื่อจัดทำบัตรประจำตัว และเครื่องหมายสัญลักษณ์ ณ หน่วยรับจดทะเบียนสัตว์ประภาก ๒

เพื่อความสะดวกในการจดทะเบียนตามวรรคหนึ่ง เจ้าพนักงานท้องถิ่นอาจประกาศกำหนดช่วงเวลา และสถานที่ในการรับจดทะเบียนได้ตามที่เห็นสมควร

เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจสอบคำขอแล้วพบว่าถูกต้อง ให้ออกบัตรประจำตัว พร้อมเครื่องหมายสัญลักษณ์ ให้กับเจ้าของสัตว์ประภาก ๒

ภายหลังการดำเนินการตามวรรคหนึ่งแล้ว หากมีสัตว์ประภาก ๒ เกิดใหม่เจ้าของสัตว์ประภาก ๒ ต้องยื่นคำขอจดทะเบียนภัยในหนึ่งร้อยสิบวัน

คำขอจดทะเบียนสัตว์ประภาก ๒ บัตรประจำตัว และเครื่องหมายสัญลักษณ์ให้เป็นไปตามแบบที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นประกาศกำหนด

ข้อ ๑๒ กรณีต่อไปนี้ให้เจ้าของสัตว์ประภาก ๒ แจ้งต่อหน่วยรับจดทะเบียนสัตว์ประภาก ๒

(๑) ภัยในสามสิบวัน

(๑.๑) เมื่อมีการย้ายสัตว์ประภาก ๒ ไปนอกเขตเทศบาล

(๑.๒) เมื่อมีการนำสัตว์ประภาก ๒ จากนอกเขตเทศบาลมาเลี้ยงดูไว้

(๑.๓) เมื่อบัตรประจำตัว เครื่องหมายสัญลักษณ์สัตว์ประภาก ๒ สูญหาย

ถูกทำลาย หรือชำรุดในสาระสำคัญ

(๒) ภัยในเจ็ดวัน

(๒.๑) เมื่อสัตว์ประภาก ๒ ตาย

(๒.๒) เมื่อสัตว์ประภาก ๒ หาย หรือหลงพบรับสัตว์ประภาก ๒ ที่หาย

ข้อ ๑๓ หากเจ้าของสัตว์ประภาก ๒ ไม่ประสงค์จะเลี้ยงดูสัตว์ประภาก ๒ อีกต่อไปต้องมอบสัตว์ประภาก ๒ บัตรประจำตัว พร้อมเครื่องหมายสัญลักษณ์ให้กับบุคคลอื่น และเจ้าของใหม่ต้องแจ้งต่อหน่วยที่รับจดทะเบียนไว้ ภัยในสามสิบวันนับแต่วันรับมอบสัตว์ประภาก ๒

ข้อ ๑๔ วิธีการแจ้งตามข้อ ๑๒ ข้อ ๑๓ ให้เป็นไปตามที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นประกาศกำหนด

ส่วนที่ ๓

การเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ประภาก ๒

ข้อ ๑๕ ในการเลี้ยงสัตว์ประภาก ๒ เจ้าของสัตว์จะต้องปฏิบัติตามต่อไปนี้

(๑) จัดสถานที่เลี้ยงตามความเหมาะสมของสัตว์ประภาก ๒ มีขนาดเพียงพอแก่การดำรงชีวิตของสัตว์ประภาก ๒ มีแสงสว่างและการระบายอากาศที่เพียงพอ ต้องจัดให้มีการระบายน้ำและสิ่งโสโครกที่ถูกสุขลักษณะ

(๒) ควบคุมสัตว์ประภาก ๒ มิให้ออกนอกสถานที่เลี้ยงโดยปราศจากการควบคุม

(๓) ควบคุมดูแลสัตว์ประภาก ๒ มิให้ก่อเหตุเดือดร้อนรำคาญ เช่น ก่อเสียงดังติดต่อกันเป็นระยะเวลานานๆ เป็นต้น

(๔) รักษาสถานที่เลี้ยงสัตว์ประภาก ๒ ให้สะอาดอยู่เสมอ จัดเก็บสิ่งปฏิกูลให้ถูกสุขลักษณะเป็นประจำไม่ปล่อยให้เป็นที่สะสมหมักหมมจนเกิดกลิ่นรบกวนผู้ที่อยู่บริเวณใกล้เคียง

(๕) ต้องรับผิดชอบต่อความเป็นอยู่ของสัตว์ประภาก ๒ เช่น เรื่องอาหาร ความสะอาด เป็นต้น ถ้าเจ้าของไม่สามารถเลี้ยงดูได้เป็นการชั่วคราว จะต้องจัดให้มีผู้ดูแลความเป็นอยู่สัตว์ประภาก ๒ ให้ปกติสุข

(๖) เมื่อสัตว์ประเพณี ๒ ตาย เจ้าของสัตว์ประเพณี จะต้องกำจัดหากให้ถูกสุขลักษณะ เพื่อป้องกันมิให้เป็นแหล่งเพาพันธุ์แมลงหรือสัตว์นำโรค ทั้งนี้ โดยวิธีที่ไม่ก่อเหตุรำคาญ และไม่เป็นเหตุให้เกิดการปนเปื้อนของแหล่งน้ำ

(๗) เจ้าของสัตว์ประเพณี ๒ ต้องจัดให้มีการสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรค เพื่อป้องกันโรคติดต่อจากสัตว์ประเพณี ๒ มาสู่คน

(๘) เจ้าของหรือผู้ครอบครองจะต้องเลี้ยงสัตว์ภายในสถานที่ของตนเท่านั้น

(๙) ในกรณีที่มีเหตุการสงสัยว่า สัตว์ประเพณี ๒ ที่เลี้ยงเป็นโรคอันอาจเป็นอันตรายแก่สุขภาพของประชาชน ให้เจ้าของสัตว์ประเพณี ๒ ต้องแยกกักไว้ต่างหาก และแจ้งให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นทราบ และต้องปฏิบัติตามคำแนะนำของสัตวแพทย์หรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมาย

(๑๐) ปฏิบัติการอื่นใดตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานท้องถิ่น

กรณีเป็นสุนัขควบคุมพิเศษจะต้องเลี้ยงในสถานที่ หรือกรงที่สุนัขไม่สามารถเข้าถึงบุคคลภายนอก และมีป้ายเตือนให้ระมัดระวังโดยสังเกตได้อย่างชัดเจน

ข้อ ๑๖ ห้ามมิให้ผู้ใดเลี้ยงสัตว์ประเพณี ๒ ในที่หรือทางสาธารณะ หรือในที่ของบุคคลอื่นโดยปราศจากความยินยอม

ข้อ ๑๗ เจ้าของมีหน้าที่กำจัดสิ่งปฏิกูลอันเกิดจากสัตว์ประเพณี ๒ ในที่หรือทางสาธารณะ หรือในที่อื่นใดในเขตเทศบาลโดยทันที

ส่วนที่ ๔

การนำสัตว์ประเพณี ๒ และสุนัขควบคุมพิเศษออกสถานที่เลี้ยง

ข้อ ๑๘ ผู้ใดนำสัตว์ประเพณี ๒ ออกนอกสถานที่เลี้ยง ต้องปฏิบัติตั้งต่อไปนี้

(๑) ผูกสายลากจูงสัตว์ประเพณี ๒ ที่แข็งแรงและจับสายลากจูงห่างจากตัวสุนัขไม่เกินห้าสิบเซนติเมตรตลอดเวลา ในการที่เป็นสุนัขควบคุมพิเศษต้องใส่อุปกรณ์ครอบปากและจับสายลากจูงห่างจากตัวสุนัขไม่เกินห้าสิบเซนติเมตรตลอดเวลา

(๒) ขณะที่สัตว์ประเพณี ๒ อยู่ในระหว่างการประกวด การแสดงหรือการประกอบกิจกรรมอื่นใดในทำนองเดียวกัน แต่ผู้จัดงานจะต้องมีมาตรการในการป้องกันสุนัขไม่ให้ทำร้ายคน

(๓) ขณะที่สัตว์ประเพณี ๒ อยู่ในการฝึกหัด ผู้ฝึกต้องมีมาตรการในการป้องกันสุนัขไม่ให้ทำร้ายคน

(๔) ขณะสัตว์ประเพณี ๒ อยู่ในกรง ที่ซึ้ง หรือเครื่องควบคุมอื่นใดที่มั่นคงแข็งแรงเพียงพอที่จะป้องกันมิให้สัตว์ประเพณี ๒ เข้าถึงบุคคลภายนอก

(๕) พกบัตรประจำตัวสัตว์ประเพณี ๒ และต้องแสดงบัตรประจำตัวสัตว์ประเพณี ๒ เมื่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น หรือพนักงานเจ้าหน้าที่เรียกตรวจ

ข้อ ๑๙ ห้ามบุคคลอายุต่ำกว่าสิบห้าปี หรือเกินกว่าหกสิบห้าปี นำสุนัขควบคุมพิเศษออกสถานที่เลี้ยง เว้นแต่จะอยู่ในกรง ที่ซึ้ง หรือเครื่องควบคุมอื่น ที่มั่นคงแข็งแรง เพียงพอที่จะป้องกันสุนัขไม่ให้เข้าถึงบุคคลภายนอก

หมวด ๔

การเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ประเพณี ๓

ข้อ ๒๐ ในการเลี้ยงสัตว์ประเพณี ๓ ให้นำความในข้อ ๑๕ วรรคหนึ่ง มาบังคับใช้สัตว์แต่ละชนิดโดยอนุโลม

หมวด ๕
อำนาจหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่

ข้อ ๒๑ ในกรณีที่เจ้าพนักงานห้องถินพับสัตว์ประเภท ๒ ในที่หรือทางสาธารณะ ในเขตห้ามเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ประเภท ๒ โดยไม่ปรากฏเจ้าของ ให้เจ้าพนักงานห้องถินมีอำนาจกักสัตว์ประเภท ๒ ดังกล่าวไว้เป็นเวลาอย่างน้อยสามสิบวัน เมื่อพ้นกำหนดแล้วยังไม่มีผู้ใดมาแสดงหลักฐานการเป็นเจ้าของเพื่อรับสัตว์ประเภท ๒ คืนให้สัตว์นั้นตกเป็นของเทศบาลเมืองอ่างทอง แต่ถ้าการกักสัตว์ประเภท ๒ ไว้อาจก่อให้เกิดอันตรายแก่สัตว์ประเภท ๒ นั้นหรือสัตว์อื่น หรือต้องเสียค่าใช้จ่ายเกินสมควร เจ้าพนักงานห้องถินจะจัดการขายหรือขายทอดตลาดสัตว์ประเภท ๒ นั้นตามควรแก่กรณีก่อนถึงกำหนดเวลาดังกล่าวก็ได้ เงินที่ได้จากการขายหรือขายทอดตลาดเมื่อได้หักค่าใช้จ่ายในการขายทอดตลาดและค่าเลี้ยงดูสัตว์ประเภท ๒ แล้วให้เก็บรักษาไว้แทนสัตว์

ในกรณีที่มิได้มีการขายหรือขายทอดตลาดสัตว์ประเภท ๒ ตามวรรคหนึ่งและเจ้าของมาขอรับสัตว์คืนภายในกำหนดเวลาตามวรรคหนึ่ง เจ้าของต้องเป็นผู้เสียค่าใช้จ่ายสำหรับการเลี้ยงดูสัตว์ประเภท ๒ ให้แก่เทศบาลเมืองอ่างทองตามจำนวนที่ได้จ่ายจริงด้วย

ในกรณีที่ปรากฏว่าสัตว์ประเภท ๒ ที่เจ้าพนักงานห้องถินพับนั้นเป็นโรคติดต่ออันอาจเป็นอันตรายต่อประชาชน ให้เจ้าพนักงานห้องถินมีอำนาจทำการ隔离หรือจัดการตามที่เห็นสมควรได้

ข้อ ๒๒ ให้เจ้าพนักงานห้องถินมีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเทศบาลให้ปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรฐาน ๔๔ วรรคหนึ่งแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕ ในเขตอำนาจของเทศบาลเมืองอ่างทอง ในเรื่องใดหรือทุกเรื่องก็ได้

ข้อ ๒๓ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามเทศบัญญัตินี้ ต้องระวางโทษปรับไม่เกิน ๑,๐๐๐ บาท

ข้อ ๒๔ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามหนังสือเรียก หรือไม่ยอมแจ้งข้อเท็จจริงหรือไม่ส่งเอกสารหรือหลักฐานหรือข้อความหรือไม่อำนวยความสะดวกในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงานห้องถินหรือเจ้าพนักงานสาธารณสุขหรือผู้ซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากเจ้าพนักงานห้องถินตามข้อ ๒๒ ต้องระวางโทษปรับไม่เกิน ๑,๐๐๐ บาท

ประกาศ ณ วันที่ ๑๕ กันยายน พ.ศ.๒๕๓๐

(ลงชื่อ)

(นายชัย สุวัฒน์)

นายกเทศมนตรีเมืองอ่างทอง

เห็นชอบ

(ลงชื่อ)

(นายวีรรัฐ ปุตระเศรษฐ)

ผู้ว่าราชการจังหวัดอ่างทอง